

דין טומאה לדין קבורה, אך להלכה לא פוסקים כרבי אליעזר. לכן נראה שאין דין קבורה בתולעים, וכן שמעתי מהגריש"א שליט"א.

[\[א"ח 1024138\]](#)

טז. נהרג בתאונה, במלחמה, אם דינו כהרוג מלחמה

אדם שיצא מביתו, כדי להגיע ליחידתו, למלחמה, נהרג בדרך בתאונת דרכים. האם דינו כהרוג ע"י גויים, היש לקבורו בבגדיו, כדין הרוג ע"י גויים?

עקרונית **נהרג** בקרב ע"י כוחותינו, בטעות, כפי שקרה כמה פעמים במלחמות ישראל, יש לו דין של נהרג בידי אויב. הוכחה לזה שמעתי מאחי הרה"ג ר' יהושע זמל שליט"א מ"תוספות יו"ט" במסכת ביצה פרק א' משנה ט', בענין גזירת סנדל המסומר, שכתב וז"ל: "ומ"ש הרב שנהרגו הרוגי מלכות על ידו, אע"ג דהן עצמן הרגו זה את זה, הואיל ושלופי גזירה היו, כדאיתא התם, שפיר קרי להו הרוגי מלכות" עכ"ל. הרי שגם כשהרגו זה את זה יש להם מעמד של הרוגי מלחמה, ומכאן שנהרג בטעות, ע"י כוחותינו במלחמה יש לו דין של נהרג במלחמה. אמנם מהגריש"א שליט"א שמעתי שיש לומר שלגבי דין קבורה בבגדיו אין דינו כהרוג ע"י גויים. כן יש לומר שכל זה דוקא בתאונה בתוך המלחמה, אבל באדם שיצא מביתו כדי להגיע למלחמה, ונהרג בתאונה, כלומר שהתאונה היתה תאונה רגילה, לא בתוך המלחמה. אלא בדרך, במקרה זה אין לנו כל הוכחה שיש לו דין של הרוג מלחמה. לכן למעשה בכל מקרה גם כנהוג בטעות ע"י כוחותינו, יש לנהוג בו כבכל הרוג בתאונה, ואין לו דין של נהרג ע"י גויים לעניין זה.

הערת הגר"מ שטרנבוך שליט"א: נראה שתלוי, אם יצא למלחמה ונהרג בתאונה דינו כבמלחמה, ואם בדרך הביתה – לא.

יז. מאבד עצמו במלחמה

אדם שבגלל פחדי המלחמה איבד עצמו לדעת במלחמה, האם דינו כנהרג ע"י גויים, מפאת שמיתתו סובבה ע"י גויים.